

## Mødet den 17. Decbr. 1925.

---

1. (J. Nr. 547—1925). **Cirkulære fra Indenrigsministeriet angaaende Optagelse af Kommune-  
laan og Kassekrediter.**

B o r g m e s t e r e n oplyste, at Cirkulæret gik ud paa at indskærpe, at saadanne Dispositioner ikke maatte foretages uden Ministeriets Godkendelse i Henhold til Købstadkommunallovens § 20. For Aarhus Kommunes Vedkommende var der intet i Vejen, men ellers var det vist fornuftigt af Ministeriet at give en saadan Advarsel.

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 223—1925). **Skrivelse fra Generaldirektoratet for Statsbanerne om forskellige Ændringer, der ønskes gennemført m. H. t. Jernbanesporet fra Aarhus H. til Aarhus Ø.**

B o r g m e s t e r e n forelagde Sagen. Statsbanerne ønskede Banesporet lukket af paa Strækningen fra Justesens Pakhus til Østbanegaarden og at faa Bomme ved de forskellige Overkørsler. Men det vilde i høj Grad genere Transporten til og fra Havnen og derved blive meget ødelæggende for denne, og det vilde ligeledes genere de Handlende, der skulde have Varer til eller fra Havnen. Desuden ønskede Statsbanerne at faa Svingbroen gjort til en fast Bro med Dobbeltspor.

Derved blev man afskaaret fra at benytte den ovenfor liggende Del af Havnen med Kajer og Pakhuse som Oplagsplads for Havnens Materiel og ligeledes afskaaret fra at bruge Beddingen. Det vilde blive et Tab for Havnen, som ikke alene vilde dreje sig om Millioner, men som overhovedet ikke kunde erstattes. Taleren henstillede derfor at slutte sig til den Erklæring, som forelaa fra Havnens Side og lade den gaa videre til Ministeriet.

Havneudvalgets Erklæring tiltraadtes.

3. (J. Nr. 539—1925). **Andragende fra Aarhus—Hammel Banen om et Tilskud fra Kommunen til Dækning af Driftsunderskud.**

Kasseudvalget indstiller, at Byraadet giver Tilsgagn om at yde det Kommunen paalignede Tilskud paa 9130 Kr.

Borgmesteren oplyste, at Driftsunderskudet var paa 55000 Kr., og naar dette blev paalignet Kommunerne i Heuhold til den Kapital, de havde ydet ved Banens Anlæg, blev det for Aarhus Bys Vedkommende 9130 Kr. Paa det afholdte Forhandlingsmøde om Sagen gjorde Ministeriets Repræsentant gældende, at hvis Banen maatte standse, var man pligtig til at pensionere alle dem, der var ansat ved den; men under Diskussionen maatte han dog erkende, at det ikke havde noget paa sig. Aktionærerne, hvortil ogsaa Staten og Amtet hørte, som gennem Aarene havde faaet Del i Overskudet, vilde ikke være med til at dække Underskudet, og Staten stillede i Udsigt, at hvis Underskudet ikke blev dækket, vilde Banen straks blive standset i det nye Aar. Skulde Banen altsaa fortsætte, maatte Kommunerne træde til. Banen havde næppe megen Betydning for Aarhus, idet der var Trafikmidler nok til og fra

Byen, særlig Rutebilerne; men naar det ikke drejede sig om større Summer, burde Aarhus vise sig som en god Kollega overfor Landet og deltage i Udgiften; men saa maatte Banen konsolidere sig paa en bedre Maade end hidtil og lade være med at betale Udbytte, indtil der var skabt et forsvarligt Reservefond. Udvalgets Flertal anbefalede Byraadet at gaa med til denne Ordning under Forudsætning af, at Banen kommer i Gang, og forhaabentlig kunde Fabrikant Møller, som maatte forlade Mødet inden Afslutningen, tiltræde dette. Skulde enkelte Kommuner være uvillige til at betale deres Andel, vilde de paagældende Stationer blive lukkede; men forhaabentlig gik de alle med til Ordningen.

J. Chr. Møller kunde tiltræde Borgmesterens Udtalelser. Men det saa underligt ud paa Mødet, at de Folk, som maatte siges at have mest Gavn af Banen, nemlig Landboerne, ikke var særlig velvillige til at betale Underskudet, ja enkelte stillede endogsaa skarpe Betingelser for overhovedet at være med, f. Eks. Krav om en gennemgribende Reduktion af alle Lønninger, og det kunde næppe gennemføres. Det var dog ikke nok at faa Banen i Gang, det maatte være Forudsætningen, at den saa skal kunne klare sig, for det lod sig næppe gøre tiere at faa Tilskud. Her var en Lejlighed, hvor Aarhus By kunde vise i Gerning, at den ønskede et godt Forhold til Landboerne, og saa burde man næppe undslaa sig, men det maatte være en Forudsætning, at samtlige Kommuner gaar med dertil. Det var ikke helt korrekt, at private Aktionærer, saa vel som Staten og Amtet, der havde faaet Del i Overskudet, forlangte, at Kommunerne alene skal betale Underskudet. Naar Ministeriets Repræsentant erklære-

rede, at Regering og Rigsdag absolut ikke vilde gaa med til noget Tilskud, vilde Taleren dertil sige, at Sagen overhovedet ikke havde været forelagt i Rigsdagen.

H. P. Salling vilde som Medlem af Hammelbanens Bestyrelse takke Udvalget for dets Stilling til Forslaget. Hammelbanen var i Vanskeligheder, men det gjaldt mange private Baner, og det var vel derfor, Ministeriet nægtede at gaa med her, idet der saa var Udsigt til mange lignende Andragender. Det nævnte Underskud var for 2 Aar, og man haabede til næste Aar at faa Balance paa Regnskabet. Det var vedtaget, at de eventuelle Tilskud fra Kommunerne skal betales tilbage, før der kan betates Overskud. Banen havde haft en Reservefond, men Krigstiden og dens Følger havde forrykket Grundlaget, og Rutebilerne havde paaført Banen en meget haard Konkurrence. Forhaabentlig vilde Landboerne se lige saa velvilligt paa Sagen, som Aarhus havde gjort, for de havde langt større Gavn af Banen, end Byen havde.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 312—1925). **Andragende fra Dansk Ligbrændingsforening om Nedsættelse af Kommunens Ligbrændingstakster m. m.**

Kirkegaardsbestyrelsen finder for Tiden ingen Anledning til at foretage nogen Forandring i Taksterne.

B o r g m e s t e r e n gjorde opmærksom paa, at Kirkegaardene kun lige kan svare Regning, saa Bestyrelsen kunde ikke anbefale nogen Nedsættelse.

Kunde ikke bevilges.

5. (J. Nr. 545—1925). **Andragende fra Aarhus Teltholderforening om at faa anvist en anden Plads til Sommerforlystelserne.**

Skovudvalget indstiller, at de nævnte Forlystelser fremtidig henvises til Pladsen ved »Salonen« i Riis Skov.

M a r t h i n P e d e r s e n meddelte, at Udvalget havde undersøgt Mulighederne for at finde en Plads i den sydlige Bydel, men der var kommen saa mange berettigede Protester derimod, at man havde valgt Riis Skov. Udvalget havde forhandlet med Repræsentanter for Rutschebanen i Tivoli, som paatænkte at lave en lignende Bane ved Aarhus, men de vilde helst have en Plads i den sydlige Side af Byen, saa det var ikke gaaet i Orden endnu. Den nuværende Teltplads ved Sydhavnen var meget uheldig, og man burde derfor gøre et Forsøg ude i Riis Skov.

J. C h r. M ø l l e r tvivlede om, at det var paa-krævet at lave noget saadant. Den Slags Forlystelser var nærmest en Fristelse for unge Mennesker, ikke mindst naar de blev henlagt til en Skov. Det Liv, som man hidtil havde set ved Dalgas Avenue og Sydhavnen, var ikke tiltalende. Hvis det kun skulde være et Forsøg, kunde man vel ikke have saa meget imod det, men man burde være varsom med at opretholde den Slags Forlystelser.

J. P e r r e g a a r d var enig med Fabrikant Møller i, at det hverken var gavnligt eller nødvendigt at have saadanne Forlystelser. Det var et Gode ved Forslaget, at man fik dem saa langt fra Byen som muligt, men det var en Plage for de Folk, der boede i Nærheden; de fik Uro og Spektakler og risikerede at faa deres Ejendele ødelagt. Kunde man faa et Tivoli i mindre Stil, var det noget andet; dette var ikke Forlystelser, men Gøgl.

L e o n h a r d H a n s e n var glad ved, at der endnu var Folk i Aarhus, som havde Lyst til at

more sig. Den nuværende Plads mellem Jernbaneskinneerne var ganske uforsvarlig, og Taleren vilde anbefale Udvalgets Indstilling.

Marthin Pedersen indrømmede, at det var et Spørgsmaal, hvorvidt den Slags Forlystelser var paakrævede eller berettigede, men de var der nu engang, og en Del Mennesker havde deres Levevej derved. Paa den foreslaaede Plads kunde der bedre øves nogen Kontrol end paa det nuværende Sted og gribes ind, hvis det viste sig nødvendigt. En By som Aarhus kunde næppe undgaa at have en saadan lettere Form for Forlystelser, og hvis den foreslaaede Plads skulde vise sig uheldig, kunde man forsøge at finde en anden.

H. P. Christensen mente heller ikke, at en By som Aarhus helt kunde undgaa at have den Slags Forlystelser; men Taleren havde hellere set, at Udvalget havde fundet en Plads Syd for Byen. Folk kom ikke i stort Tal i Riis Skov; det blev nærmest kun unge Mennesker, der vilde more sig, og det var altid en lille Dæmper, naar der var ældre Folk til Stede. Men hvis Forsøget kunde gøres uden større Udgift eller Ødelæggelse af Skoven, vilde Taleren ikke modsætte sig det.

Borgmesteren takkede Skovudvalget, fordi det vilde befri Havnen for den Historie.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 537—1925). **Andragende om Tilladelse til Rutebilkorsel mellem Aarhus og Hasle.**

Anbefalet af Brolægningsudvalget paa sædvanlige Betingelser.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 555—1925). **Andragende fra Det danske Trælastkompagni om, at Kommunen vil overtage Godsbanegade som offentlig Gade.**

Anbefalet af Brolægningsudvalget.

Vedtoges.

8. (J. Nr. 472—1925). Indstilling fra Fattigudvalgets Flertal om, at der paa næste Budget optages **6000 Kr. til Ferieophold for Børn paa Bispegaarden.**

B o r g m e s t e r e n foreslog at henvise Sagen til Budgetudvalget til Overvejelse under Budgetforhandlingen.

Vedtoges.

9. (J. Nr. 31<sup>36</sup>—1925). Andragende fra Andelsselskabet »Centrum« om Tilskud til et Byggeforetagende i 3 Serier ved Sunnesholmsvej Forlængelse.

Anbefalet af Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse under Forudsætning af, at Byggefristerne overholdes.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 31<sup>37</sup>—1925). Andragende fra Arbejdernes Andels-Boligforening om Tilskud til 8 Villaer ved Riis Skov.

Bevilgedes.

11. (J. Nr. 31<sup>38</sup>—1925). Andragende fra Tilskærer N. C. Sørensen om Tilskud til en Villa paa Matr. Nr. 51.

Anbefalet af Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse paa Betingelse af, at der anbringes en Dør mellem Køkken og Soveværelse.

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 540—1925). Planer til Afgravning og Omlægning af de Mezasvej og Silkeborgvej.

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse indstiller at godkende Forslaget forsaavidt Vejprofiler og Jordarbejder angaar.

B o r g m e s t e r e n henviste til de foreliggende Planer. De to Landeveje fik en Bredde af 25,80 m eller ca. 40 Alen, deraf en Kørebane paa 10,70 m, og paa hver Side baade Cyklesti og Spadseresti. Ved Silkeborgvej skulde bruges megen Fyld ved

Siderne af Vejen, og det foreslog man at afgrave, hvor Ringgaden senere skal anlægges, saa den udgraves i sin fremtidige Bredde og Niveauhøjde. Ved de Mezasvej skulde der afgraves Jord, og det var Meningen at lægge den Øst for Vejen ud mod Viby Skel. Der var endnu ikke kommet Svar fra Ministeriet paa Byraadets Andragende om at faa disse Arbejder godkendt som Nødhjælpsarbejder, men saasnart Svaret kom, vilde der fra Kasseudvalget komme Forslag om Pengenes Tilvejebringelse; forhaabentlig vilde det ske i Løbet af faa Dage, saa Sagen kunde komme til endelig Vedtagelse i Byraadet.

Indstillingen vedtoges.

13. (J. Nr. 553—1925). **Skrivelse fra Elektricitetskommissionen om forefundne Mangler ved den elektriske Sporvej.**

Toges til Efterretning.

14. (J. Nr. 187—1925). **Indstilling fra Havneudvalget om en Ændring i Taksterne for Bugsering i Havnen.**

Udvalget indstiller, at Afgifterne for Bugsering i Havnen fastsættes efter en med Fartøjernes Tonnage stigende Skala til samme Størrelse som approberet af Ministeriet for Bugsering af Fartøjer ind og ud af samme, se Tekstens Punkt I A 1 e, dog saaledes, at et Bugserfartøj, som har svaret Afgift for Ind- og Udbringning af et Fartøj, ikke afkræves nogen særlig Afgift for Bugsering af samme Fartøj i Havnen.

B o r g m e s t e r e n anbefalede Forslaget, som efter Vedtagelsen vilde blive tilsendt Ministeriet.

Indstillingen vedtoges.

15. (J. Nr. 550—1925). **Andragende fra Aarhus Lærerforening om Bevilling af Løntillæg til Lærerne ved Aarhus Skolevæsen.**

Skoleudvalget kan ikke anbefale Andragendet for Tiden.

B o r g m e s t e r e n oplyste, at hvis Andragendet fuldtud skulde efterkommes, vilde det paaføre Kommunen en aarlig Udgift paa 100800 Kr., og det mente Udvalget ikke at kunne anbefale.

Kunde ikke bevilges.

16. (J. Nr. 11<sup>2</sup>—1925). **Kobekontrakt med Murer M. Bach Jensen angaaende en Villagrund ved Carsten Hauchs Vej.**

Godkendtes.

17. (J. Nr. 192—1925). **Sagen angaaende Anskaffelse af et nyt Retortanlæg til Gasværket.**

B o r g m e s t e r e n meddelte, at det engelske Firmas Repræsentant havde henvendt sig til ham og bedt om at maatte give en Redegørelse i Gasværkssagen i Anledning af Forhandlingerne paa sidste Byraadsmøde. Han havde gjort Forsøg paa at komme i Forbindelse med Belysningsudvalgets Formand, men denne var bortrejst. Da Firmaet gerne vilde have Sagen afgjort, lovede Taleren at optage den paa Dagsordenen for Mødet, men gik ud fra, at den ligesom sidst blev henvist til Udvalget. En Notits i et herværende Blad om, at Taleren havde forhandlet med Firmaet om Gasværket, var ikke rigtig. Taleren havde aldrig ført Forhandlinger bag noget Udvalgs Ryg og havde kun henvist Repræsentanten til at søge nærmere Oplysninger efter Mødet. Det var Grunden til, at Sagen paany var sat paa Dagsordenen.

H. P. C h r i s t e n s e n var noget forbavset over, at Firmaet havde valgt den Vej at sende en Skrivelse til Byraadet, og efter Vedtagelsen paa sidste Byraadsmøde saa det ogsaa noget underligt ud, at Sagen var paa Dagsordenen i Dag. Taleren havde straks efter sidste Møde sat sig i Forbindelse

med Direktør Due Petersen og spurgt ham, om han kunde betragtes som Repræsentant for Engländerne, eller om han skulde henvende sig til Repræsentanten i København for at faa en Forhandling, og da Direktøren skulde til København, lovede han at tale med Vedkommende og senere give Taleren Besked. Naar det af Firmaets Redegørelse fremgik, at Prisen var nedsat med 83000 Kr. saa beroede det paa, hvorledes Tallene blev opstillet; det var ganske det samme, som forelaa paa sidste Møde, og Taleren maatte derfor fastholde, at Nedsættelsen bør være større i Henhold til den Prisnedgang, der havde fundet Sted. Paa den anden Side havde Taleren ikke krævet dette som en Betingelse for at modtage Tilbudet. Naar der i Skrivelsen blev anført, at Taleren havde givet Haandslag o. s. v. paa en bestemt Pris, saa trængte det til nærmere Belysning. Taleren var klar over, at Flertallet i Byraadet ønskede det engelske System, og det gjaldt da om at faa et saa gunstigt Tilbud frem som muligt. Firmaet vilde dog ikke slaa de 40000 Kr. af, som Taleren forlangte. og til sidst enedes man om Halvdelen, saa Tilbudet kom til at lyde paa 1620000 Kr., idet Taleren paa dette Tidspunkt fandt det tvivlsomt, at der kunde opnaas mere. Men samtidig krævede Taleren en nærmere Redegørelse for de forskellige Garantibestemmelser, og der var da i disse foretaget en Forandring, hvorved Kommunen kunde risikere en Udgift paa ca. 18000 Kr. aarlig i 5 Aar, og ligeledes var der sket en Ændring angaaende Knusning af Koksene. Senere var Taleren ogsaa bleven betænkelig ved Spørgsmaalet om Ammoniakproduktionen og ønskede det prøvet nærmere, men baade Konsul Petersen og Direktør Løchte havde sat sig imod det og indstillede Tilbudet til

Vedtagelse. Da den engelske Direktør skulde rejse hjem og gerne vilde have noget reelt at forelægge sit Firma, havde Taleren paa Opfordring underskrevet den nævnte Overenskomst, som ganske svarede til den Indstilling, der forelaa fra Udvalget paa sidste Møde; men Taleren havde aldrig lovet at anbefale det engelske Tilbud i Byraadet og gav derfor paa det sidste Byraadsmøde en ganske nøgtern Fremstilling af Forholdene, idet Byraadet saa maatte træffe Afgørelsen. Taleren var altsaa ikke løbet fra noget som helst, men havde stadig peget paa, at Kontrakten burde ændres noget i Kommunens Favør, saafremt det var muligt, men hvis der ikke var nogen Vej udenom, vilde Taleren ikke modsætte sig at antage Tillbudet. Det havde derfor været naturligt, at Firmaet havde henvendt sig til Udvalget om Forhandling i Stedet for at gaa til Byraadet, saa var man sikkert ret hurtigt naaet til Enighed, og Taleren kunde derfor tiltræde Borgmesterens Udtalelse om, at Sagen gaar tilbage til Udvalget. Angaaende Tilbudet fra Edwards & Rasmussen, saa forelaa der nu fra dette Firma en økonomisk Redegørelse for Forholdet mellem de to Systemer af Gasværker, og den viste en betydelig Fordel ved et diskontinuerligt Værk, men en Beregning fra Direktør Løchte viste det modsatte, og den var lagt til Grund, da man anbefalede Byraadet at bygge et kontinuerligt Værk. saa det maatte han tage Ansvaret for.

P. Petersen beklagede, at Sagen skulde tilbage til Udvalget. for det var paa høje Tid at faa den færdig. Det Tilbud, som nu forelaa, var ikke Englændernes, men H. P. Christensens eget Tilbud, som han havde givet paa Udvalgets Vegne, og hvis man havde nogen Ære i Livet, maatte

man staa ved det og anbefale det i Byraadet. Dersom en privat Forretningsmand havde handlet, som H. P. Christensen her havde gjort, var han kommen paa den sorte Tavle for Livstid. Taleren skulde ikke komme ind paa alle de tekniske Enkeltheder, som H. P. Christensen omtalte; alt dette var en Følge af de økonomiske Garantier, som H. P. Christensen selv havde forlangt; men de betød intet som helst; de Garantier, som Firmaet oprindeligt tilbød, var saa gode, som man kunde forlange. For H. P. Christensen drejede det sig i første Række om et tysk Værk, men der var ikke noget som helst reelt i disse Tilbud, lige saa lidt som i Tilbudet fra Edwards og Rasmussen. Dette Firma havde sendt Tilbud paa Tilbud, det ene galere end det andet, og et saadant Firma ønskede Taleren ikke at have noget at gøre med. Taleren vilde meget anbefale nu at gøre Sagen færdig, for Udvalget kunde daarligt være sin Stilling bekendt. Selvfølgelig havde Byraadet Lov til at kassere Indstillingen, men man fik næppe et bedre Værk end det engelske; Taleren havde her hele den samlede Sagkundskab paa sin Side, og det maatte man bøje sig for.

H. P. Christensen syntes ikke, Konsul Petersen havde Grund til at stille sig saa fornem; som privat Forretningsmand gav han næppe 100000 Kr. for en Ting, hvis han kunde faa den for 90000, og det, der var Tale om her, var jo blot at spare 100000 Kr. for Kommunen. Wodall-Duckhams Garanti var ikke meget værd, for den kunde overhovedet ikke gennemføres, hvad saa end de sagkyndige sagde. Angaaende Konsul Petersens Udtalelser om Sagkundskaben, saa havde Taleren dog Støtte fra Driftsassistent Sørensen, som var en praktisk uddannet Mand, der havde studeret Koppers'

Værk paa Stedet, og Direktøren for Frederiksberg Gasværk sagde ligeledes god for Koppers' Værk.

Marthin Pedersen bemærkede, at hvis det ny Gasværk faar Holdbarhed og Økonomi i Forhold til de Taler, der var holdt derom, kunde man sikkert være tilfreds. Byraadet burde nu indskrænke sig til at tage de faldne Udtalelser til Efterretning og holde sig til den sidste Vedtagelse om, at Sagen henvises til Udvalget for at faa en tilfredsstillende Afslutning.

J. Perregaard sluttede sig hertil. Naar Konsul Petersen nu hængte sig saa meget i denne Overenskomst mellem Udvalget og Firmaet, saa burde han have meddelt derom paa sidste Møde.

P. Petersen havde i hvert Fald som Forretningsmand aldrig budt paa en Ting uden at staa ved sit Bud. Alle sagkyndige anbefalede det engelske Værk, selv Assistent Sørensen, naar man læste hans Beretning rigtig. Naar Taleren ikke havde omtalt den foreliggende Slutseddel paa det foregaaende Møde, saa var det i Haab om, at Sagen kunde endes paa en fredelig Maade uden personlig Angreb, men nu havde det ikke kunnet undgaas. Taleren kunde heller ikke tænke sig, at de to andre Medlemmer af Udvalget havde fortiet dette i deres Gruppemøde.

H. P. Christensen hævdede, at Overenskomsten ikke indeholdt andet, end hvad der stod i Indstillingen. Konsul Petersen kunde spare at beskæftige sig med, hvad der skete indenfor den socialdemokratiske Gruppe; det skulde man nok selv ordne. Det var rigtigt, at Taleren var gaaet med til Tilbudet, men det var tvungen af Omstændighederne, og Konsul Petersen havde i hvert Fald ikke bidraget til at skaffe Kommunen nogen Nedsættelse.

J. Chr. Møller syntes, at man nu snart skulde være færdig med denne Sag, og vilde indstændig henstille at gøre den færdig paa dette Møde (Borgmesteren: Det kan ikke lade sig gøre!). Hvis det var Tilfældet, forstod Taleren ikke rigtig Sagen, for af Firmaets Redegørelse fremgik jo, at Udvalget havde faaet næsten alle sine Ønsker opfyldte og derefter var indgaaet paa at anbefale Tilbudet til Byraadet. H. P. Christensen havde gjort en Fejl ved at gaa med til Indstillingen, naar han ikke vilde anbefale dem i Byraadet; efter at have givet sin Underskrift var han pligtig til at anbefale Forslaget. Men naar Borgmesteren udtalte, at Sagen ikke kunde afgøres nu, vilde Taleren ikke stille noget Forslag.

Leonhard Hansen udtalte, at som Forholdene nu laa, burde Sagen have været afsluttet paa sidste Møde. Talerens Stilling var den samme, som den altid havde været, og de fleste af Byraadets Medlemmer havde vist været klar over deres Stilling lige saa længe. Paa nærværende Møde kunde Sagen næppe gøres færdig, den maatte først sættes ordinært paa Dagsordenen. Efter de Udtalelser, der nu var kommen fra H. P. Christensen, var der næppe Tvivl om, hvorledes Resultatet vilde blive, og Taleren vilde derfor anbefale at slutte Diskussionen og forlange, at Udvalget til næste Møde møder med en Indstilling, som Byraadet kan stemme om. Et saa stort Arbejde kunde bidrage meget til at afhjælpe Arbejdsløshed, og derfor burde der tages fat derpaa snarest.

Fogh Mogensén fandt det lidt dristigt af Konsul Petersen at sige, at Udvalgets Flertal havde fortiet noget for Gruppen forud for sidste Byraadmøde. Det var vedtaget at henvise Sagen til Udvalget, og saa maatte dette føre Forhandlingerne

til Ende og se at faa eventuelle Skavanker ved Kontrakten rettet. En saadan Forhandling var endnu ikke ført, og det maatte ske, før Sagen kan afgøres af Byraadet.

P. P e t e r s e n oplæste den mellem Firmaet og H. P. Christensen sluttede Overenskomst og beskred, at det var det samme, som stod i Indstillingen, og den stemte endnu mindre med de Udtalelser, som H. P. Christensen havde fremsat paa sidste Byraadsmøde.

J. P e r r e g a a r d bemærkede, at uanset denne Overenskomst havde Byraadet vedtaget, at Kontrakten skulde ændres, i hvert Fald for Garantien Vedkommende.

H. P. C h r i s t e n s e n svarede, at naar der i Indstillingen stod, at Udvalget kan tiltræde, at man antager Tilbudet fra Woodall-Duckham, saa var det ganske det samme, som stod i Erklæringen. Taleren havde aldrig lovet at anbefale Tilbudet i Byraadet, men følt det som sin Pligt overfor Byraadet at gøre opmærksom paa de Skavanker, der var derved. Naar der var kritiseret, at det havde trukket saa længe ud, saa skadede det vist ikke, at Byraadet fik lidt mere Indblik i, hvordan Stillingen er. Før Gasværket blev færdigt, kom man sikkert op paa 2 Mill. Kr., og samtidig blev 20—30 Mand arbejdsløse. Ved at trække Sagen ud havde man dog beskæftiget disse Folk og saantidig sparet Forrentningen.

P. P e t e r s e n erklærede, at det kostede Kommunen 300000 Kr. aarligt at køre med det gamle Gasværk.

H. P. C h r i s t e n s e n: Det er Usandhed!

B o r g m e s t e r e n gjorde opmærksom paa, at de Oplysninger, som Byraadet i 1923 bad Udvalget om, havde man endnu ikke faaet. Taleren

forstod den foreliggende Skrivelse som en virkelig Afslutning paa en Handel mellem Firmaet og Udvalget, og derfor var Udvalget pligtig at anbefale det i Byraadet. Men Byraadet krævede forskellige Ting ændret og sendte Sagen tilbage til Udvalget, og disse Ændringer maatte Udvalget forhandle med Firmaet om, før Byraadet kunde tage sin Stilling.

Sagen gik tilbage til Udvalget.

---